

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

23. de Modo amplificandæ Definitionis. Ac primum de Amplificatione per
synonymiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Silencium efficacissimum est. unde Moyses (ut notat Zoar. in 14. Exod.) licet corde ostare, dicitur clamare, quia silentio tam grandi nihil vehementius.

De modo amplificanda definitionis.

Ac primum de amplificatione per synonymiam.

CAPUT XXIII.

EX his variis amplificandæ definitionis locis est colligere: Addo & illam, quæ per figuræ fieri solet amplificationem, cuius prælaus modus est. **Synonymia**, quæ in definitiōibus per similitudinem vñstatisima est, & cum Antonomasia, seu pronunciacione per commodo temperatur. Tale est illud Ciceronis pro Milone, ubi curiam describit templum sanctitatis, amplitudinis, mentis, consilij publici, caput urbis, aram fociorum, portum omnium gentium, sedem ab inuerto populo Romano concessam vni ordini. Habet hac definitio ornatum, & pompa, estque ad amplificationes nata, & à SS. PP. perspè vspata.

SS. patres Ita plerunque definit D. Chrysost. ut in illic quæ iam protuli, & in istis in quibus crux ab eo describitur. Totius beatitudinis caussa, discordiaz amputatio, Pacis firmamentum, Bonorum omnium copiosa largitio, Salutis indicium, Soli iustitiz, Spes Christianorum, Resurrecio mortuorum, Cæcorum dux, Dæsperatorum via, Claudorum baculus, Consolatio pauperum, Frænum diuitum, Euerbio superbitorum. Triumphus aduersus dæmonas, Adolescentum Pædagogus, Nauigantium gubernatrix, Periclitantum portus. Obscurum murus, Parentis orphanorum, Tatrix viduarum, Libertas seruorum, Régum magnificientia, Philosophia Imperatorum, Ecclesiæ fundamentum. Orbis terra tutela, Cornu Ecclesiæ, Christianorum gladius, Sanctimonie documentum, Summa honorum omnium.

3. Ephrem Hæc ex diversis homilijs in Crucem. Non dissimilia habet sanctus Ephrem, ταῦρος, τικος Crucem. ποιον ὄντος τὸ βασιλεῶς χριστὸς, Χριστὸς γείτονες.

υσκῆν ἀνάστοι, χωλῶν βαστηρά, βασιλεῖς μεγελωπέται, μοναχόντων βαπτός, γυμνήτων στέπαι.

Eodem laudationis genere, frequenter in B. Virginem vsi sunt SS. Patres, vt D. Laurentius Iustinianus Protopatriarcha Venetus, tunc apud Maria est porta cœli, paradisi ianua, stella maris, solium mundi, peccanti refugium, naufraganti portus, auxilium periclitanti, erranti via, desperanti salus, mundi interuenitrix, in Deinde tempræ peccati, diaboli terror, & spirituilibus nequitis pauor, ipsa est tabernaculum per synony. testamenti, arca fœderis, templi propitiatoriū, mihi. thronus Dei, virga florida, nubecula leuis, horus conclusus, signatus fons, porta clausa, columba immaculata, rosa redolens, lilium cardens, flos nitens, virgula fumans, oliva virens, vitis fructifera, cypressus se attollens, palma frondens, terebinthus se expandens, campus germinans, terra pullulans. Est etiam ipsa gloriosa aurora surgens, lucifer rutilans, luna pulchrior, sole splendidior, auro priuior, gemmis pretiosior, balsamo suauior, margaritis carior, nectare dulcior, omni harmonia delectabilior. Etiam neruofius aliquanto quam plerique Latinorum, Methodius, à quo Delpar auncipatur, Η̄ περιγραφὴ τὸ διπτύχον, Η̄ Μεθόδιος πρᾶγμα τὸ Επιστρέψας, Η̄ μητρὶ τὸ πάτσαρο, Η̄ εἰρήνῃ τὸ Σέρουνος, Η̄ περοχὴ τὸ Πραεταρικόν, Η̄ φένυκα τὸ φένοντα φύματι τὰ λατ. B. Μακάντα, Η̄ πολὺ τῆς σφαρῆς διατολῆς τὸ διάτια, Η̄ λαβῖς τὸ κεφαλητικόν οὐδεράχος, οὐδεράχος κόλπος τὸ πάντων κόλπον, οὐδόκος τὸ διεγκαταληπτόν δρόσον, οὐ τῆς έπιτιμίας δαυλός ζεοδόκος, λάκκος τῆς βαθεῖας ἀρ' οὐ πηκταδαναστας ξετέλυσε, τὸ ιδιότηταν ξενοδόχος εγγέδη οὐδέρωνις άνθρωπόμορφος, τὸ δαστιλούντιον θαύματον οὐδετέρα τὸ δεῖν τὸ ξενοδέοντα πάρκα ήπιπρόστατον ξεπόχεραν ξεχτατῶν παντωδανεῖσκον, οὐ παντούχιμον οὐδέτερον, παναγιόταρον καὶ άξιότατον τὸ θεοῦ σύμμαχον.

Maria est incircumscripsi circumscriptio speciosissimi floris radix, Creatoris mater, nutritrix omnia nutiens, omnia continet complexio, gestatrix eius, qui verbo portat inuicta. Hæc est per quam carnem ingressus est Deus, Purificantis carbonis forceps.

præangustus illius sious qui finu suo omnia complectitur: incomprehensibilis roris vellus: Bethleemita cisterna, quam velut vita refocillatricem David desiderauit, & ex qua immortalitatis poculum immortalibus emanauit: propitiatorium per quod Deus humanam naturam indutus, mortalibus innocuit, impollutum illius indumentum, qui lucis vestimento circumfunditur; Deo nullius rei indigo carnem mutuata, quam ipse non habebat.

Atque, ut hæc definitio ad laudandum, sic etiam ad vituperandum valet, & crebro in eodem genere rufurparur: Sic Basilius definit uanam gloriam: γλυκὺν σχολευτὴν τὸ πνευματικόν πάτητα, τὸ δὲ τῶν ἡμετέρων λύκον πολέμιν, τὸ σύγτα τὸν ἀρετῶν, τὸ μετ' ἡδονῆς τὰ ἄνετα καὶ λαλῆσθαι οὐρανον, τὸ μήτηρ χρώσαντα τὸν οἰκέτην απάτην δημιουρίον, τὸ ταῖς διατολαῖς τὸν αἰθρόπον τὸν σλεψίαν ὀρέγοντα κύλιξα.

Blandum prædonem opulentia spiritualis, suauem animorum hostem, vermem virtutum, honesta quæque opera cum voluptate depravantem, quæ lethale fraudis poculum melle illinit, & mortibus hominum fatalem porrigit calicem.

Quod autem sit securior huius definitionis usus, quatuor notanda sunt: Primum, ne nimis longus tractus continuetur: qui affectationem habet, & frigidis plerunque metaphoris est obnoxius: Secundum, ut quando ex translationibus hæc definitiones constant, non sint duræ, morose, putidæ, violenter acceritæ: Tertium, ut quæ copulantur, affinitatem quædam & cognitionem habeant, neue de scultricis dissimillima quæque rapim incurramus: Quattuor, ut lectissima, quoad fieri possit, ad has exortationes afferantur, eaque distributionibus & antithesis, ut ex superioribus exemplis patuit, varientur.

De Amplificatione per Definitionem mixtam.

CAPUT XXIV.

Magnam vim habent ad amplificationem huius loci mixtae definitiones, quales sunt quæ primum per negationem sunt, deinceps

de per assertione, tertio per contrariorum oppositionem: Ostendo exemplo: Cicero in Cie. in Piso. Pisonem, verum Consulem descripturus, quod a. 23, Fa- Pisonem hoc nomine indignissimum conuinsum & ora- cat, primum ostendit, quid non sit Consul: de- torum des- inde quid sit ad summum pugnantium confli- xiendis- cum facit admodum ornate, sic: (Quid tu in nus ex Ci- citoribus, in toga, & prætexta esse consula cerene, tum putas? que ornamenta etiam in Sexto Clodio te Consule esse voluisti. Huius tu Clodiani canis insignibus consulatum decla- rari putas?) En quid non sit Consulatus: non est roga, prætexta, fasces, &c. Iam accipe, quid sit: (Animo consule esse oportet, consilio, fi- de, grauitate, vigilancia, cura, toto denique munere Consulatus.) Hæc descrip- tio Consul- lis ab adjunctis.

Tum ingerit pugnam contrariorum. (Ego Consulem esse putem, qui Senatum esse in re- publ. non putavit: & sine eo consilio Consu- lem numerem, sicut quo Romæ ne Reges qui- dem esse poterunt, & cætera, quæ ille in re- bus gestis Pisonis Consulis dignitati omnino contraria enumerat. Tandem concludit acri- ter, & neruose: [Qui latrones igitur si quide- vos Consules: qui piædones, qui hostes, qui proditores, qui tyranni nominabuntur?] Hæc est artificiosissima definitio, & præclarum imi- tationis exemplar.

De Amplificatione per Contentionem ironicam.

CAPUT XXV.

Alius est amplificandi modus per Conten- tionem ironicam; cum ies ironice secundū aduersariorum mentem definitur ab Oratore: deinde remoto ioco, grauiter & oratoe descri- bitur. Tale est illud Ciceronis pro domo sua ad Pontifices. An tu P. R. esse putas illum qui constat ex ijs qui incende ceducuntur, qui impelluntur ut vim afferant magistratibus, ut oblideant Senatum, opent quotidie eadem, incendia, rapinas: & ipsa nra exclaimat, O spe- ciem dignitatemque P. Romanæ quam Reges, quam nationes exteræ, quam gentes ultimæ pertimescant, multitudinem hominum ex ser- viis conductis, facinorosis, ex gentibus con- gregatam?

Mox seriò definit: (Ille, ille populus est dominus Regum, victor atque Imperator om-

X 1 nium